

DRIFBECK, n. 5. (tekn.) En blandning af två delar svart beck och litet talg, vax eller ter-pentin, som begagnas till underlag vid drifning med puns.

DRIFBULT, m. 2. Se *Jagbult*.

DRIFBÄNK, m. 2. Inrättning att odla sådana växter, som i vårt klimat ej i kalljord skulle komma till mognad, eller att tidigt uppdraga träd-gårdsväxter, såsom salad, rådisor, gurkor, kålplan-ter o. d., bestående af en tre kvarter djup och fyra alnar bred, med karmar af furubräder beklädd graf, hvari en ströbädd är lagd, och ofvanpå hvil-ken en ram är satt, som betäckes med lösa fön-ster. Kallas äfv. Varmbänk.

DRIFFIL, m. 2. (tekn.) Fil, liknande en kniffil, och som användes till att uppskåra kug-garna på drifvar. Kallas äfv. Flankerfil.

DRIFFJÄDER, m. 2. pl. — *fjädrar*. (tekn.) 1) Fjäder af jern, stål, koppar o. s. v., som genom sin spänstighet åstadkommer tryckning och derigenom drifter något mekaniskt verk. — 2) (fig.) Se *Be-vekelsegrund*.

DRIFFÄRG, m. 5. Se *Färgsoppa*.

DRIFHAMMARE, m. 2. pl. — *hamrar*. (blecksl.) Hammare med två halfsferiska banor, eller med en sådan och en annan större, icke så kullrig, ban.

DRIFHJUL, n. 5. Hjul, som griper in i ett dref och sätter det i rörelse.

DRIFHOLTS, m. 5. (tunnb.) Verktyg, hvar-med banden drifvas på ett laggkär.

DRIFHUS, n. 5. (trädg.) Byggnad, enkom uppförd, för att uppdriva frön och sättqvistar af tropiska växter, eller att framalstra blommor och frukt af sådana, hvilka behöfva starkare värma, än den, som är vanlig i Växthus eller Orangerier.

DRIFHÄRD, m. 2. Härd, som hörer till en Driftugn (se d. o.).

DRIFIS, m. 2. Is, som af storm eller tö blif-vit upptruten, och drifter omkring i sjön eller föres utfor en flod.

DRIFKLOTS, m. 2. Se *Drifvare*.

DRIFKRAFT, f. 3. Kraft, som sätter i rö-relse, drifter en maskin.

DRIFMÅTT, n. 5. (urm.) Liten krumeirkel med något krökta ben, hvarpå en skruvmutter med sin skruf är anbragt.

DRIFNING, f. 2. 1) Se *Drifvande*. — 2) (färgers) Se *Fördriining*. — 3) Operation vid lo-garfnng, då de afhårade hudarne inläggas i ett vegetabiliskt syrvatten, tills de blifvit uppsvållda. Kallas äfv. Svällning. — 4) Till plåtar eller bleck utslagna metallers bearbetning medelst trä- eller stålhamrar till åtskilliga former, af bleck- och kopparslagare samt guldsmeder. — 5) (skepps.) Nädens fyllning med dref. Jfr. *Dikta*. — 6) (trädg.) Bemödandet att hos växter framkalla blom-mor eller frukter på en årstid, då deras utveck-ling icke vore möjlig, efter den naturliga gången för växandet.

DRIFNÖT, n. 5. Boskapsdjur, utsläppt på bete i skogen, hvilket kommit vilse och ej hittar hem, utan drifter omkring.

DRIFSAND, m. 5. sing. Lös sand på ytan af stora fält, som af vinden drifves än hit, än dit.

DRIFSNÖ, m. sing. Se *Yrsmö*.

DRIFT, c. 3. 1) Drifvande. Säges i fråga om vissa näringsyrken, helst af större betydend. — *Den af ett bergverk, en grufva, ett bryggeri, en fabrik*. Ingår i åtskilliga sammansättningar, såsom: Bruksdrift, Bergverksdrift, m. fl. — 2) Ett fartygs kringdrifvande på sjön, sedan ankartåget

genom storm sprungit eller ankaret blifvit lösryckt och släpar på bottnen. *Vara, komma, råka i d.* — 3) Se *Boskapsdrift*. *En d. oxar.* — 4) (fig. i andlig mening) a) En inre kraft, som drifver människan till handling. *Naturens d. Göra nå-got af egen d.*, af egen ingifvelse. — *Syn.* Se *Böjelse*. — b) Se *Instinkt*. — c) Ifver att raskt utföra, hvad man har för händer. *Hafva d. med sig*, vara driftig. *Han har ingen d. med sig*, det går långsamt för honom att utföra, hvad han tar sig före. — *Syn.* Driftighet, Verksamhet, Framfärd, Fart, Art. — d) (mindre brukl.) Skynd-samhet, hvarmed något utföres. *Sakerna ha in-gen d.* — e) Se *Gäckeri*.

DRIFTEFÄ, n. 4. Se *Drifnöt*.

DRIFDIG, a. 2. Som med ifver och raskhet utför, hvad man företar. *En d. man, karl, af-färsman.* — *Syn.* Verksam, Rask, Flink, Drif-vande.

DRIFTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara driftig. Jfr. *Drift*, 4, c.

DRIFTIGT, adv. På ett driftigt sätt, med drift.

DRIFTIMMER, n. 5. Trädstammar, som blif-vit lösryckta från flodstränder och flutit ut i haf-vet, der de vinddrifvas till någon kust.

DRIFTKUKU, driftkükku, m. 5. (fig. fam.) Enfaldig person, med hvilken man drifter gäck, liksom då man narrar göken genom att efterhär-ma dess läte.

DRIFTVATTEN, n. 5. Vatten, som drifver en maskin.

DRIFUGN, m. 2. (metall.) Ett slags tillställ-ning, som begagnas, då man adfriver verkby från silfver, bestående i en cirkelrund, fördjudad drif-härd, af utlutad, hårdt hopstampad träaska, som upphettas af flammor ifrån en på ena sidan om härdan anlagd eldstad.

DRIFVA, v. a. 3. Ind. pres. sing. *Drifver*; pl. *Drifva*. Impf. sing. *Dref*; pl. *Drefvo*. Imper. sing. *Drif*; pl. *Drifven*. Konj. impf. *Drefve*. Sup. *Drifvit*. Part. akt. *Drifvande*; part. pass. *Drifven*. 1) Tvinga någon att lemna sin plats, att begifva sig undan, bort, ut, framåt. *D. nå-gon ifrån sig*. *D. fienden ur riket, ur landet, på flykten*. Brukas ofta i utsträckt och figurlig mening, t. ex.: *D. i landsflykt*, göra landsflyktig. *Den onda lukten dref oss ut ur rummet*. (Ordspråk) *Hungern d-ferv hunden i band*, nö-den tvingar mängden att underkasta sig ett tvång, som man eljest ej skulle tåla. — *D. bort, fram, igenom, i'n. ned, omkring, tillbaka, undan, upp, ut*, se *Bortdrifva*, *Framdrifva*, *Genom-drifva*, &c. — 2) Fösa, jaga framför sig. Säges i denna mening hufvudsakligast om djur. *D. bo-skapen på bete*. *D. vall korna*. *D. oxar till marknaden, för att säljas*. I utsträckt mening säges äfv.: *D. fienden framför sig*. *Vinden d-ferv skyarna, regnet, snön åt det hållet*. *Ladningen är icke nog stark att d. en så tung kula*. *Vinden dref skeppet på kusten*. (Fig. fam.) *D. gäck med någon* eller blott *d. med någon*, gäckas med någon. — *D. bort, fram, &c.*, se *Bortdrifva*, &c. — 3) Säges om jagthun-dar, då de förfölja villebrådet, så att det kommer i håll för jägaren och kan af honom fallas. *Den hunden d-ferv räf, hare*. — Brukas isynnerhet ofta absolut och neutralt, t. ex.: *Hundarne d.*; *den hunden d-ferv bra, är dresserad att d. på räf*. — *D. fram, upp*, se *Framdrifva*, *Upp-drifva*. — 4) Föra ur rätta kosan (om vind, ström, o. s. v.). *Vädrer, strömmen, vågorna*